

Besluit

Besluit strekkende tot het verlengen van de geldigheidsduur van het accreditatiebesluit van 16 juni 2009 als bedoeld in artikel 5a.12a. van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) van de opleiding wo-onderzoeksmaster Archeologie (research) van de Universiteit van Amsterdam tot en met 30 juli 2017

	Gegevens	
datum	Naam instelling	: Universiteit van Amsterdam
31 juli 2015	Naam opleiding	: wo-onderzoeksmaster Archeologie (research) (120 EC)
onderwerp	Datum aanvraag	: 11 september 2014
Besluit verlenging	Variant opleiding	: voltijd
geldigheidsduur	Locatie opleiding	: Amsterdam
wo-onderzoeksmaster	Datum hoorzitting	: 7 november 2014
Archeologie (research)	Datum KNAW-advies	: 6 maart 2015
Universiteit van Amsterdam	Instellingstoets kwaliteitszorg	: ja, positief besluit van 26 juni 2013
003286		
uw kenmerk		
2014cu168	Aanvullende informatie	
ons kenmerk	De opleiding heeft op 14 mei 2015 een herstelplan ingediend met een verzoek tot het verlengen van de geldigheidsduur van het accreditatiebesluit van 16 juni 2009 als bedoeld in artikel 5a.12a van de WHW. Het panel heeft op 15 juni 2015 een positief oordeel over het herstelplan gegeven.	
NVAO/20152190/SL		
bijlagen		
2		

Beoordelingskaders

Beoordelingskader beperkte opleidingsbeoordeling onderzoeksmasters van 22 november 2011.

Accreditatiebesluit WHW (Stb. 2011, 536).

Artikel 5a.12a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.

Advies van het visitatiepanel

Samenvatting bevindingen en overwegingen van het panel (hierna ook: 'de commissie').

Standaard 1: Beoogde eindkwalificaties

De commissie constateert dat de opleiding formeel wordt aangeboden door de Universiteit van Amsterdam, maar inmiddels deel uitmaakt van de samenwerking met de Vrije Universiteit Amsterdam in het centrum ACASA (Amsterdam Center for Ancient Studies and Archaeology). De kritische zelfreflectie heeft alleen betrekking op de staf en het onderzoek en onderwijs binnen het AAC (Amsterdams Archeologisch Centrum).

De commissie stelt vast dat de opleiding beoogt studenten voor te bereiden op het zelfstandig doen van wetenschappelijk onderzoek, met het oog op toelating tot een promotietraject of functies waarin onderzoek een belangrijke rol speelt. Van afgestudeerden

Pagina 2 van 10 in de onderzoeksmaster wordt verwacht dat zij in staat zijn archeologisch (veld)onderzoek te doen en ook leiding te geven aan opgravingen. De opleiding profileert zich met een focus op culturele archeologie van historische periodes gericht op Noordwest Europa en de mediterrane wereld. Dit houdt in dat archeologen regelmatig contact onderhouden met historici en kunsthistorici. Het onderzoek van het AAC is verbonden met vindplaatsen en gebaseerd op veldwerk en materiaalstudies. De opleiding geeft duidelijk aan dat zij studenten met een interesse in een ander domein binnen de archeologie naar elders verwijst.

In een benchmark positioneert de opleiding zich op basis van haar profiel en het onderzoek van de staf en in vergelijking tot opleidingen in Nederland en daarbuiten. Zij concludeert dat de opleiding een vergelijkbaar niveau heeft als tweejarige trajecten in belangrijke archeologische centra in onder andere York, Durham en Heidelberg. Zij ziet verschillen met de thematische invulling in de opleidingen in Leiden en Groningen.

De commissie constateert dat de onderzoeksmasters van de UVA een grotendeels gelijklopende set van twaalf eindkwalificaties hanteren, waarvan er zeven specifiek voor de onderzoeksmaster zijn geformuleerd. Daarin ligt de nadruk op onderzoekvaardigheden in de geesteswetenschappen, kennis van de theorieën binnen de eigen discipline, het vermogen zelfstandig en in een team te werken en zich in de academische wereld te bewegen en de eigen positie in het academisch debat te kunnen bepalen. Hierin is minder expliciete aandacht voor voorbereiding op een loopbaan buiten de wetenschap. In het domeinspecifieke kader is daar wel aandacht voor. De opleiding heeft haar doelstellingen en eindkwalificaties gerelateerd aan de Dublin descriptors.

De commissie is van oordeel dat de eindkwalificaties en de doelstelling het onderzoeksmasterkarakter van de opleiding weerspiegelt. Ook de ambitie ten aanzien van het niveau past goed bij een onderzoeksmaster en onderscheidt zich duidelijk van een eenjarige master. Zij waardeert de opzet van de opleiding om studenten binnen een scherp omliggend gebied binnen de archeologie op te leiden, ook omdat dit aansluit bij de sterktes in het onderzoek. In de internationale benchmark komt goed het onderzoeksgerichte karakter van de studie naar voren. In de eindkwalificaties zou de aandacht voor de voorbereiding op loopbaanmogelijkheden buiten de wetenschap meer terug kunnen komen.

De commissie beoordeelt Standaard 1: Beoogde eindkwalificaties als voldoende.

Standaard 2: Onderwijsleeromgeving

Programma

Het programma kent de volgende opbouw: het eerste semester is gevuld met een core course van 12 EC (Text and Matter) en daarnaast twee electives of tutorials van 6 EC. Verder is er een cursus Current Issues van 6 EC. Het tweede en derde semester kennen een vergelijkbare opbouw, met daarin de core courses The Archaeology of Social Space en Matter-Materiality-Material Culture. Het vierde semester omvat het Thesis project van 30 EC. De core courses worden alternerend in het eerste of tweede jaar aangeboden. Als gevolg hiervan valt om het jaar een core course samen met de scriptie. Het aandeel gezamenlijk onderwijs verschilt per jaar door de alternerende wijze van aanbieden. Studenten kunnen in het eerste en het tweede jaar keuzevakken volgen uit de éénjarige VU-UvA masteropleidingen. Voor de kernmodule Text & Matter werkt de opleiding samen met de onderzoeksmaster Oudheidstudies van de VU.

Pagina 3 van 10 De commissie stelt vast dat de opleiding vanaf september 2014 het facultaire model voor de inrichting van de afstudeerfase volgt, waarin deze is opgedeeld in een research project van 12 EC en de scriptie van 18 EC. Deze indeling heeft als oogmerk de studenten in de eindfase meer betrokken te houden bij de opleiding en zodoende de vertraging aan het eind van de studie te verminderen. Of dit effect sorteert zal nog moeten blijken. De opleiding heeft de commissie vooralsnog niet duidelijk kunnen maken hoe dit vorm zal krijgen in het alternerende programma zoals hierboven geschetst. De opleiding hanteert immers geen separaat assessment voor het research project. De opleiding geeft aan dat de scripties van voor de nieuwe opzet al een afgescheiden component onderzoek in zich hadden. De commissie ziet in de nieuwe opzet een equivalent voor de scriptie van 30 EC die in onderzoeksmasters regulier is.

De opleiding geeft aan dat zij studenten stimuleert een deel van hun studie van maximaal 30 EC in het buitenland te doen, in een programma op masterniveau dat aansluit bij hun studie. Studenten hebben gemengde ervaringen met dit buitenlandverblijf. Zij kunnen relatief makkelijk en goedkoop meewerken deelnemen aan opgravingen in het buitenland tegen kost en inwoning. Daarbij ligt het accent erg op het verrichten van werkzaamheden in de opgraving. Studenten geven aan ze te weinig worden begeleid bij de organisatie van een buitenlandverblijf. Als ze een docent kiezen met een goed netwerk, gaat het makkelijker. Omdat de focus van het onderzoek veelal in Nederland ligt, is dat soms lastig. De opleiding geeft aan dat met de komst van een nieuwe hoogleraar er meer mogelijkheden komen voor projecten in andere delen van Noordwest Europa. De financiële ondersteuning voor de studenten komt uit Erasmus-fondsen. De commissie stelt vast dat er voor het cohort dat begint met één core course in het jaar eigenlijk maar zes weken in het tijdvak voor de scriptie binnen het programma vrij zijn voor een verblijf in het buitenland. Het is dus de vraag in hoeverre de opleiding een buitenlandverblijf als belangrijk of essentieel voor de opleiding van studenten beschouwt – zoals ze zelf aangeeft – of niet, en in hoeverre ze daarmee rekening zal houden in de toekomst.

Het blijkt de commissie uit de gesprekken dat studenten weinig worden begeleid bij de keuze van tutorials en andere onderdelen van het curriculum. Sommigen kiezen voor een grote spreiding in onderwerpen, omdat zij graag een brede vorming willen hebben met het oog op een mogelijk promotieonderzoek. Dit vraagt echter heel wat inspanning en leidt tot studieduurverlenging. Studenten ervaren te weinig sturing hierin. Informatievoorziening aan studenten blijkt dan ook een pijnpunt: studenten geven aan dat de voorlichting en organisatie chaotisch is en zij vaak aan hun lot worden overgelaten. Daarnaast herkennen ze de geambieerde interdisciplinariteit van het programma, maar geven ze aan dat meer samenwerking met historici wenselijk is.

Uit de gesprekken blijkt de commissie dat de samenwerking met de VU geen joint degree inhoudt. Studenten kunnen wel vakken volgen bij de VU en een scriptiebegeleider binnen het gezamenlijke ACASA hebben, maar de opleiding blijft vallen onder de UvA, ook voor wat betreft de registratie van studieresultaten, de examencommissie en medezeggenschap.

Docenten en onderzoekscontext

De opleiding wordt verzorgd door docenten die zijn verbonden aan het onderzoeksinstituten ASCH (Amsterdam School for Culture and History) en ASHMS (Amsterdam School for Heritage and Memory Studies). Voorheen waren zij aan het ICH (Institute for Culture and History) verbonden, dat in de onderzoeksvisitatie van 2012 als zeer goed is gekwalificeerd. De onderzoeksgroepen binnen de staf dragen bij aan de core courses en de tutorials. De

Pagina 4 van 10 zes docenten van de opleiding begeleiden in totaal negen promovendi. De opleiding presteert ten aanzien van het werven van subsidies relatief minder goed. De docenten van de opleiding zijn actieve onderzoekers met een goede publicatielijst.

De commissie stelt vast dat docenten hun eigen onderzoeksprojecten sterk betrekken in het programma. De bijdrage van docenten van andere disciplines in de core courses en de samenwerking in ACASA-verband zorgt voor een breed en interdisciplinair perspectief. Ook het aanbod aan tutorials en electives biedt die mogelijkheid.

Instroom en rendement

De opleiding heeft een kleine instroom, variërend tussen de vijf en acht studenten. De opleiding hanteert een selectieprocedure waarin gekeken wordt naar de prestaties van studenten in een relevante bacheloropleiding en eisen worden gesteld aan de taalvaardigheid in het Engels. Studenten worden geacht een gemiddeld cijfer van 7,5 of een equivalent daarvan in het buitenland te hebben behaald. De opleiding kent geen internationale instroom. De opleiding verwacht dat de nieuwe hoogleraar en de intensivering van de focus op Noordwest Europa meer studenten zal trekken. De opleiding gaat actief werven in het buitenland voor de opleiding.

De rendementen van de opleiding na twee jaar variëren sterk, van 13% tot 75%, en zijn gemiddeld nog geen 50%. De rendementen na drie jaar zijn vergelijkbaar. De commissie heeft de rendementen besproken met de opleiding, die aangeeft dat een groot deel van de vertraging het gevolg is van overenthousiasme van studenten. Zij doen vaak te lang over tutorials en nemen erg veel op zich. De docenten geven aan dat zij regelmatig gesprekken hebben om de voortgang te bespreken.

De commissie is van oordeel dat het programma qua niveau en onderzoekgerichtheid voldoende is voor een onderzoeksmaster. Zij heeft echter wel zwaarwegende bedenkingen ten aanzien van de praktische organisatie, de inrichting en de begeleiding van studenten. De planning van de verplichte vakken beperkt de flexibiliteit van het programma voor studenten. Daarnaast is er weinig sturing op de samenhang in de programmakeuze van de studenten. Als studenten het volledige gezamenlijke programma volgen, met zes tutorials, blijft er geen tijd over voor een buitenlandverblijf. Het tweejaarlijks alternerend aanbieden van het programma helpt de overzichtelijkheid evenmin. Verder is ook het om het jaar samenvallen in het programma van een core course met de scriptie een belangrijke hindernis voor een goede studievoortgang. De commissie is dan ook van mening dat de programmering duidelijker gestructureerd en vereenvoudigd moet worden om een beter studeerbaar programma te krijgen en de realisatie van de eigen doelstellingen te faciliteren.

De commissie is van oordeel dat de huidige opleiding in voldoende mate voorbereiding biedt op een promotietraject in de archeologie in de breedte. De recente aanstelling van een nieuwe hoogleraar zal de mogelijkheden hiervoor buiten Nederland vergroten. De commissie stelt wel vast dat van studenten veel zelfstandigheid wordt verwacht om het beoogde niveau te bereiken. Informatievoorziening en een actievere begeleiding en sturing van studenten zijn echter urgente aandachtspunten. De opleiding moet dit echt verbeteren, niet in de laatste plaats omdat de tekortkomingen vertraging in de hand werken.

De commissie is positief over de kwaliteit van de onderzoeksomgeving. Deze is goed beoordeeld in de onderzoeksvisitatie van ASCH en er worden aanzienlijk externe subsidies geworven, waarbij de commissie de samenwerking in ACASA-verband mede in haar

Pagina 5 van 10 oordeelsvorming meeneemt. Ook biedt de opleiding studenten veel mogelijkheden tot het participeren in onderzoek. De commissie vindt het wel van belang dat de ambitie ten aanzien van internationalisering in de praktijk beter wordt uitgewerkt. De structuur van het programma staat dit tot nu toe in de weg en veldwerkprojecten naar het buitenland bieden maar gedeeltelijk een goede onderwijscomponent. De nieuwe hoogleraar kan hier mogelijk een nieuwe impuls aan geven vanuit zijn contacten in het buitenland.

De commissie acht de instroom met rond de 8 à 9 studenten laag maar afdoende. Het rendement en de gemiddelde studieduur zijn echter niet goed genoeg en te laag voor een selectieve onderzoeksmaster. De commissie acht de samenwerking met de VU een goede impuls voor de opleiding. De aanstelling van een nieuwe hoogleraar en de werving in het buitenland zouden moeten leiden tot een verhoging van de belangstelling van studenten.

De commissie weegt de noodzaak de studeerbaarheid van het programma te verhogen zwaar mee in haar oordeel. Ondanks de waardering voor de sterke onderzoekscontext komt de commissie daarom toch tot een oordeel onvoldoende ten aanzien van de leeromgeving. De commissie is van oordeel dat de opleiding het programma dient te herzien langs de lijnen die hierboven zijn aangegeven en de sturing van studenten en de informatievoorziening op peil te brengen. Zij meent dat de opleiding goed in staat is om deze verbetering door te voeren en laten herbeoordelen binnen een termijn van twee jaar.

Het geheel overziende, beoordeelt de commissie Standaard 2: Onderwijsleeromgeving als onvoldoende.

Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties

De Faculteit der Geesteswetenschappen hanteert sinds september 2012 een uniform toetsbeleid, dat grotendeels is geïmplementeerd. De commissie stelt vast dat de opleiding verschillende toetsvormen hanteert in de core courses en tutorials. Ook de toetsing in vakken van de eenjarige masteropleiding en electives is adequaat. Deze toetsen geven voldoende inzicht in de verwerving van academische en onderzoeksvaardigheden en zijn passend voor een onderzoeksmaster. De commissie beveelt de opleiding aan formeel vast te stellen of er in onderwijs uit een éénjarige masteropleiding aanvullende eisen worden gesteld aan studenten van de onderzoeksmaster. De opleiding geeft wel aan dat deze nu in de praktijk worden gesteld, maar hier is niets over geregeld. Het is beter dat studenten weten wat zij kunnen verwachten.

De commissie stelt vast dat alle opleidingen vallen onder een centrale examencommissie van de Graduate School of Humanities die op enige afstand opereert. Per opleiding is er een coördinator die hiermee contact houdt. In de gesprekken heeft de commissie vernomen dat de examencommissie nog bezig is een regeling op te stellen voor de aanwijzing van de examinatoren. De coördinator van de opleiding wijst scriptiebegeleiders aan en ziet toe op de beoordeling. Bij elke scriptie is er een tweede lezer uit de kerndocenten en wordt in geval van twijfel een derde lezer ingeschakeld. De examencommissie hanteert een beoordelingsformulier en een toelichting waarin criteria zijn gegeven voor de verschillende cijfers.

De commissie waardeert het dat de scripties door docenten van de opleiding worden begeleid en dat zo de onderzoeksomgeving waarin deze tot stand komen geborgd is. Wel meent de commissie dat de opleiding geen duidelijk beeld heeft van de verschillende eisen

Pagina 6 van 10 die aan een scriptie in de éénjarige en de onderzoeksmaster worden gesteld. Hoewel de docenten van de laatste meer theoretische en methodologische reflectie verwachten maakt de nogal praktische focus van een aantal scripties dit onderscheid onduidelijk. Het valt de commissie op dat er tot het academisch jaar 2011-2012 ook Nederlandstalige scripties werden geaccepteerd. Vanuit de aard van het vakgebied acht zij dit begrijpelijk, maar de voorbereiding op een onderzoekslapbaan vergt ook een oefening in het publiceren in het Engels.

De commissie heeft vier scripties bestudeerd en acht de kwaliteit daarvan goed. Het viel de commissie bij sommige scripties op dat deze een erg toegepast karakter hebben, hetgeen wel verklaarbaar is gezien de insteek van het vakgebied. Zij wijst er echter wel op dat de opleiding het verschil tussen een eindwerk van de éénjarige master en de onderzoeksmaster ten aanzien van theoretische diepgang en reflectie strak moet handhaven. De commissie acht de becijfering van de scripties correct. Een groot deel van de scripties is in het Nederlands gesteld. De commissie kan dit begrijpen gezien het beoogd publiek. Zij beveelt de opleiding wel aan er voor te zorgen dat studenten voldoende vaardig worden om aan een Engelstalig discours deel te nemen.

Van de 24 studenten die de laatste vijf jaar zijn afgestudeerd zijn er slechts zes doorgedaan in een promotietraject. Daarnaast vinden studenten goed hun weg in commerciële archeologische bedrijven of projecten.

Op grond van de kwaliteit van de scripties en de doorstroom naar promotietrajecten acht de commissie het eindniveau van de studenten voldoende.

De commissie beoordeelt Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties als voldoende.

Advies

De commissie komt op basis van de informatie in het aanvraagdossier, de bestudeerde scripties, de antwoorden op de door haar gestelde vragen (aanvullende informatie) en de hoorzitting, tot een positief eindoordeel over de aanvraag. Zij is van oordeel dat de aangeduide verbeteringen van het programma op korte termijn kunnen worden uitgevoerd en herbeoordeeld. Zij adviseert de NVAO hiertoe aan de opleiding een herstelperiode toe te kennen.

Concluderend is de commissie van oordeel dat de onderzoeksmasteropleiding Archeologie (research) van de Universiteit van Amsterdam voldoet aan de door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie gestelde eisen aan onderzoeksmasters, zoals neergelegd in het 'Beoordelingskader onderzoeksmasters' van 22 november 2011. De commissie kwalificeert de kwaliteit van de opleiding als 'voldoende'.

Pagina 7 van 10 **Hersteltraject**

Bij brief van 14 mei 2015 heeft de opleiding een herstelplan ingediend. In het herstelplan zet de opleiding uit aan welke maatregelen zijn genomen. Deze betreffen de volgende punten:

1. De voorlichting over arbeidsmarktperspectieven is verbeterd door middel van oriëntatiebijeenkomsten met het beroepenveld.
2. Om meer flexibiliteit in het programma te verkrijgen zal de opleiding twee van de drie kernmodules om het jaar in hetzelfde semester aanbieden, waardoor in het tweede semester van het eerste jaar ruimte komt voor een buitenlandverblijf. De opleiding ziet in dat de programmering van twee kernmodules een aanzienlijke zwaarte inhoudt. Zij meent dat door een nadrukkelijke coördinatie voor wat betreft toetsing en schriftelijke opdrachten goede afstemming en de mogelijkheid blok 3 van het eerste semester te betrekken bij de afronding van de kernmodules te betrekken, de studielast goed wordt gespreid en het risico op studievertraging wordt beperkt.
3. De opleiding herziet de samenwerkingen met diverse buitenlandse universiteiten met een verwante expertise. Zij zal daarbij afspraken maken over uitwisselingen van studenten. Het vakkenpakket in deze instelling sluit goed aan op de opleiding in Amsterdam.
4. De opleiding heeft vanaf het begin van 2015 een nieuw systeem van studiebegeleiding ingezet. Tweemaal per jaar is er een persoonlijk gesprek tussen de opleidingsdirecteur en de student. De planning van de tutorials komt daarin ook aan de orde, hetgeen nu een belangrijke struikelblok is. De opleiding stelt een handleiding voor tutorials op en zal eens in de drie maanden een tutorialbijeenkomst organiseren.
5. De opleiding formaliseert aanvullende eisen voor onderzoeksmasterstudenten ten aanzien van onderwijs dat zij in de colleges van ACASA volgen.
6. De opleiding scherpt het scriptiereglement aan, waarbij het verschil tussen scripties van de reguliere en de onderzoeksmaster zal worden geaccentueerd.
7. De opleiding zal meer nadruk leggen op Engelstaligheid in het onderwijs en bij schriftelijke opdrachten.

Overwegingen van de commissie

Over het algemeen acht de commissie de aanpak van de opleiding doeltreffend gezien de geconstateerde tekortkomingen. Dit geldt in het bijzonder de voorbereiding op de arbeidsmarkt, de begeleiding van studenten, het beleid ten aanzien van samenwerking met buitenlandse instellingen en uitwisseling van studenten, en de formalisering van aanvullende eisen in reguliere masteropleidingen.

Zij ziet dat de opleiding heeft gezocht naar een verbetering van de flexibiliteit en de overzichtelijkheid van het programma. De commissie blijft twijfel houden aan de verbetering die het alternerend aanbieden van twee kernmodules in een semester biedt. Dit geldt ook voor de positionering van het buitenlandverblijf in het tweede semester van het eerste jaar. De commissie blijft dit problematisch vinden vanuit het oogpunt van de verdeling van de studielast en de planning van een buitenlandverblijf, en daarmee voor de studievoortgang. Zij wijst er ook op dat voor Erasmus-beurzen de aanvraag al in het voorafgaande jaar moet worden gedaan. De commissie herkent echter ook de argumenten van de opleiding en is bereid deze mee te wegen. In de herstelbeoordeling zal moeten worden gezien of de door de opleiding geschetste verbetering zich daadwerkelijk voordoet.

Advies

De commissie meent dat het herstelplan uitvoerbaar is binnen een periode van twee jaar, maar heeft wel twijfels over het blijvend alternerend aanbieden van het programma in het eerste jaar en de plaats van het buitenlandverblijf. Zij constateert echter wel dat de opleiding zich bewust is van mogelijke problemen en deze, onder andere door middel van

Pagina 8 van 10 intensievere studiebegeleiding, beter kan opvangen. De commissie sluit dat niet uit en is op grond daarvan bereid tot een positief advies over het herstelplan. Zij adviseert de NVAO een herstelperiode van twee jaar toe te kennen.

Conclusie NVAO

Op basis van het herstelplan en het positieve advies van de KNAW-commissie daarover besluit de NVAO tot toepassing van het bepaalde in artikel 5a.12a van de WHW (herstelperiode). Naar het oordeel van de NVAO is met het herstelplan en het positieve oordeel daarover van de KNAW-commissie voldoende aannemelijk gemaakt dat de opleiding binnen de termijn van twee jaar alsnog aan het kader zal voldoen. De NVAO leest zowel in het paneladvies als in het herstelplan dat de opleiding voortvarend is gestart met activiteiten die de kwaliteit van de opleiding verbeteren.

Besluit

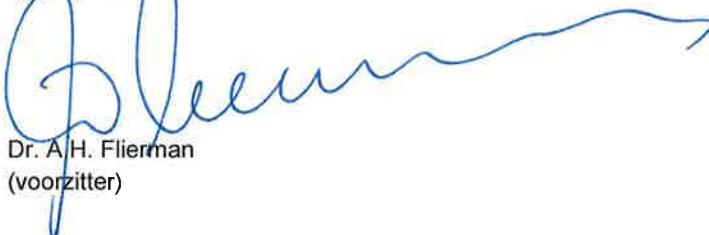
Ingevolge het bepaalde in artikel 5a.10, tweede lid, van de WHW heeft de NVAO het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam te Amsterdam in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het voornemen tot besluit van 22 juni 2015 naar voren te brengen. Bij e-mail van 17 juli 2015 heeft de heer H.B. Lont namens het college van bestuur ingestemd met het voornemen tot besluit.

De NVAO besluit tot verlenging van de geldigheidsduur van het accreditatiebesluit van 26 juni 2009 van de opleiding wo-onderzoeksmaster Archeologie (research) (120 EC; variant: voltijd; locatie: Amsterdam) van de Universiteit van Amsterdam te Amsterdam tot en met 30 juli 2017.

Ingevolgde het bepaalde in artikel 5a.12a, vierde lid, van de WHW dient het instellingsbestuur een aanvraag om een besluit tot vaststelling dat de opleiding alsnog aan het toepasselijke kader voldoet, uiterlijk in te dienen op 30 januari 2017.

Den Haag, 31 juli 2015

De NVAO
Voor deze:

Dr. A.H. Flierman
(voorzitter)

Tegen dit besluit kan op grond van het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht door een belanghebbende bezwaar worden gemaakt bij de NVAO. De termijn voor het indienen van bezwaar bedraagt zes weken.

Pagina 9 van 10 **Bijlage 1: Schematisch overzicht oordelen panel**

Onderwerp	Standaard	Beoordeling door het panel
1. Beoogde eindkwalificaties	De beoogde eindkwalificaties van de opleiding zijn wat betreft inhoud, niveau en oriëntatie geconcretiseerd en voldoen aan internationale eisen	V
2. Onderwijsleeromgeving	Het programma, het personeel en de opleidingsspecifieke voorzieningen maken het voor de instromende studenten mogelijk de beoogde eindkwalificaties te realiseren	O
3. Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties	De opleiding beschikt over een adequaat systeem van toetsing en toont aan dat de beoogde eindkwalificaties worden gerealiseerd	V
Eindoordeel		V

De standaarden krijgen het oordeel onvoldoende (O), voldoende (V), goed (G) of excellent (E). Het eindoordeel over de opleiding als geheel wordt op dezelfde schaal gegeven.

Pagina 10 van 10 **Bijlage 2: panelsamenstelling**

- Prof. dr. M.J.B. Stokhof (voorzitter), hoogleraar Taalfilosofie aan de Universiteit van Amsterdam;
- prof. dr. M.B.H. Everaert (vice-voorzitter), hoogleraar Taalwetenschap aan de Universiteit Utrecht;
- Prof. dr. I. Bertels, docent Architectuurgeschiedenis en Monumentenzorg aan de Vrije Universiteit Brussel;
- Prof. dr. J.W. Bertens (adviserend lid), hoogleraar Intellectuele en Literaire Geschiedenis van de Twintigste Eeuw aan de Universiteit Utrecht;
- Prof. dr. R.B. ter Haar Romeny (adviserend lid), hoogleraar Oude Geschiedenis van het Middellandse Zeegebied en het Midden Oosten aan de Vrije Universiteit Amsterdam;
- P. Sperber MSc (student-lid), promovendus Filosofie aan de Universiteit Utrecht;
- J.W. Hengstmengel MA, MSc (student-lid), PhD-student Wijsbegeerte aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Vanwege zijn betrokkenheid bij de UvA heeft prof. Stokhof niet deelgenomen aan de behandeling van de aanvraag en is hij vervangen door prof. Everaert. De leden Bertens en Hengstmengel hebben niet deelgenomen aan de hoorzitting, maar zijn wel betrokken geweest bij de behandeling van de aanvraag en de totstandkoming van het advies. Vanwege zijn betrokkenheid bij ACASA (Amsterdam Center for Ancient Studies and Archaeology) was prof. Ter Haar Romeny alleen als waarnemer aanwezig bij de hoorzitting en heeft hij niet deelgenomen aan de behandeling.

De commissie werd ondersteund door dr. T. de Bruijn, secretaris (gecertificeerd).